

[Hanne Reintoft.]

og det kan ikke undre — jeg kan jo høre, når der kommer deputationer herind og skal snakke med folketingets partier, at man spiller jo lidt forundet over, at folk er utilfredse — det kan da ikke undre, at det store flertal, der bærer byrderne og nu skal have endnu flere byrder læsset på sig, reagerer. Jeg vil sige det endnu en gang: de kommer her og reagerer, og man vil ikke høre på dem, og så kan det i sidste omgang slet ikke undre, hvis de prøver at reagere på anden måde.

Vi vil selvfølgelig stærkt støtte en påkrævet og konsekvent skærpelse af kontrolloven og en tilsvarende mærkbar skærpelse af straffen for skattesnyderi, så det i stedet for at være noget nærmest halvsmært behandles som den simple, ordinære og banale, asociale kriminalitet, det i virkeligheden er. Jeg tror også, at sådanne foranstaltninger vil komme en del af ondt til livs, men jeg tror ikke, det løser problemerne helt. Hvis man virkelig skulle have en mere demokratisk og en mere retfærdig fordeling af byrderne, tror jeg — det tror jeg også man må sige til VS — det er selve skattelovgivningen, der skal ændres, og vi kan kun få noget, der minder om en egentlig skattereform, ved en gennemgribende ændring af den skattemæssige byrdefordeling. Vi så jo også, at den såkaldte skattereform, den forrige regering vedtog, ikke gav nogen lettelse for den almindelige lønmodtager.

At skabe social retfærdighed i et land som vort, hvor økonomien hviler på, at en lille befolkningsgruppe udnytter andre, fordi de besidder produktionsmidlerne og nu efterhånden også kan gøre det med statens mellemkomst, er selvfølgelig en meget vanskelig ting. Jeg tror, det kan opnås, men kun hvis befolkningen presser hårdt på, og det er jo i og for sig op til den siddende regering selv at lægge op til, hvor hårdt befolkningen skal presse på.

Det er gennemførligt at afskaffe de ekstraordinære afskrivningsregler, der virker som en klar og stor skattebegunstigelse for kapitalejerne. Det er absolut også gennemførligt hurtigst muligt at bringe aktieselskabsskatten på højde med den tilsvarende skat i de andre nordiske lande, hvor den nu er betydelig højere. Det er også muligt til bunds at gennemføre, at sociale foranstalt-

ninger, der indgår i den nuværende skattelovgivning i form af fradrag, erstattes af tilskud, så virkningen bliver størst for dem, der tjener mindst. Det er også muligt at gøre eksistensminimummet virkelig skattefrit. Det er muligt, i hvert tilfælde hvis regeringen har noget at skulle have sagt — en gang imellem kan man jo få det indtryk, at den har lige så lidt at skulle have sagt indenrigspolitisk, som vi jo gentagne gange, senest i dag, hører den har at sige udenrigspolitisk.

Endelig vil jeg understrege, at det absolut er muligt at gennemføre den pengeombytning, der efterhånden fremsættes et stærkt krav om ude omkring i landet; ikke mindst diskuteres det alvorligt på mange af landets store arbejdspladser, fordi man efterhånden har fået så mange tydelige beviser på, at den sorte og grå kapital, der er snakket om i årevis, virkelig eksisterer og virkelig er med til at udsuge lønmodtagerne.

Det kræver ganske vist en konsekvent og bestemt indgriben, og det kræver, at man vil beskytte lønmodtagerne og ikke de lysesky pengesvindlere. Det er simpelt hen dér, valget står. Alle disse historier med, at det kan man ikke foreslå i en dagsorden, det kan man ikke gøre på den og den måde, er urigtige. Selvfølgelig skal det gøres af regeringen med en ganske bestemt teknik, som regeringen må fastlægge, men der er da ikke noget som helst hold i at sige, at folketinget ikke kan opfordre en regering til at foretage sig en ting, der vil komme meget af den grå og sorte kapital til livs, og som i meget høj grad vil få folk til at føle, at man gør, hvad man kan for at komme dette til livs.

Hvis der skal hentes penge til statskassen — og det mener finansministeren jo for øjeblikket at der skal, selv om der tidligere, ikke mindst op til valget, er sagt det modsatte — så er der mange andre muligheder for at skaffe de penge end netop ved at hente dem hos lønmodtagerne, hvis realløn jo faktisk falder.

Jeg ved godt, at man straks vil råbe op om, at en omlægning af lovgivningen vil give arbejdere og andre lønmodtagere mere købekraft. Dertil er at sige, at de nuværende beskatningsregler og ikke mindst skattesnyderiet gør det muligt for visse grupper at pumpe store summer ud i omsætningen, som der faktisk ikke er dækning for. Det er dem